

Mødet den 22. April 1920. (For lukkede Døre).

Fraværende: Bech, N. Joh. Laursen, Marthin Pedersen, Salling og Simonsen.

1. (J. Nr. 71—1920). Indstilling om **Optagelse af 9 Elever i Marselisborg Skole** fra de kommunale Skoler.

Der forelægges Indstilling om at optage følgende:
Fra Fjordsgades Skole:

Orla Kragelund Jensen.

Aksel Møller Jensen.

Vilhelm Nissen.

Aksel Stigaard.

Fra Ny Munkegades Skole:

Eyvind Holm.

Meinhard Nielsen.

Ivan Lystager.

Thorkil Riis.

Erik Skouby.

Formanden mindede om, at Ordningen med den kommunale Mellemsskole i Aarhus tit var blevet kritiseret. Taleren vilde derfor benytte Lejligheden til at oplyse, at af de 2 Mellemsskoleklasser i Ny Munkegade, hvoraf de indstillede Elever udgik, begyndte den ene for 4 Aar siden med 27 Elever, hvoraf 23 nu gik i Realklassen, 2 i Gymnasiet, og 2 gik ud med Mellemsskoleeksamen. Den anden Klasse begyndte med 25 Elever, hvoraf

21 gik i Realklassen, og 2 i Gymnasiet, medens 2 gik ud med Mellemskoleeksamen. Ved Fjordsgades Skole var Forholdet noget lignende. Man maatte derfor sige, at Mellemskolen arbejdede udmærket i Aarhus.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 75—1920). Andragende fra **Kommune-**
lærerinde Frk. R. Pommerencke om Afsked.

Andragendet var anbefalet af Skolekommissionen.

Anbefalede.

3. (J. Nr. 100—1920). Andragende fra **Kommune-**
bogholder M. Nielsen om Afsked med Pension fra 1. Oktober 1920.

Kasseudvalget anbefaler Andragendet og foreslaar, at Stillingen opslaas ledig til 1. Juli 1920.

F o r m a n d e n oplyste, at Kommunebogholder Nielsen fyldte 65 Aar den 19. Februar. Kasseudvalget foreslog at ansætte hans Efterfølger til 1. Juli, saa han kunde faa nogen Tid til at samarbejde med Nielsen og sætte sig noget ind i Forholdene. Det var beklageligt, at Hr. Nielsen nu maatte trække sig tilbage; han var en gammel veltjent Embedsmand og havde været en udmærket Mand for Kommunen, men han havde slidt sig lidt for tidligt op, fordi han selv vilde igennem det hele og vide Besked med alt, og man var derfor altid sikker paa at faa Svar paa, hvad man spurgte om. Nu var Nielsen træt, og der var intet andet at gøre end at bevilge ham Afsked, hvor nødig man end vilde.

M i k a e l J o h a n s e n henstillede, at Borgmesteren samtidig med at meddele Nielsen hans Afsked udtalte Byraadets Beklagelse heraf og dets Tak for hans udmærkede Arbejde.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 68—1920). Andragende om, at en til **Spørvejsdirektør Schmith solgt Villagrund maa afhændes til de 3 Naboer** til Sammenlægning med deres Grunde.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget indstiller, at Andragendet imødekommes, idet den tilbudte Pris svarer til den, der hidtil er betalt for Villagrunde ved »Frieden«.

Brøndum kan dog ikke tiltræde dette, men foreslaar, at Salgsprisen sættes til 12 Kr. pr. m², der er fastsat som Prisen for fremtidige Grundsalg i nævnte Kvarter.«

Møller henviste til Forhandlingerne for 14 Dage siden. Den Pris, som nu skulde betales for Grunden, var den højeste, som hidtil var betalt derude. Der var nok vedtaget en højere Pris, men endnu havde ingen villet købe til denne Pris. Udvalgets Flertal foreslog derfor, at den omtalte Grund overdroges til de tre Naboer; det var en Fordel, idet Kvarteret vilde blive smukkere, og Prisen kunde nok kaldes passende. Kommunen vilde tjene 1800 Kr. derved.

Brøndum kunde ikke tiltræde Indstillingen. Man havde først sat en lav Grundpris derude, fordi der var Byggepligt, men denne Pris var senere forhøjet, og derfor var det urimeligt nu at sælge denne Grund til en lavere Pris, end der gjaldt ude i Kvarteret. Byggepligten var en Forhæftelse paa Grunden, og naar den nu bortfaldt, maatte Grunden blive mere værd. Tilmed laa denne Grund saaledes, at den snarere var mere værd end de højere Grunde, og den burde lige saa vel som de øvrige Grunde i Kvarteret koste 12 Kr. pr. m².

M o u s t e n spurgte, om Direktør Schmith mistede de 10 %, han havde indbetalt, hvis Kommunen tog Grunden tilbage.

F o r m a n d e n oplyste, at en Grund undertiden havde skiftet Ejer, idet en ny Køber indtraadte i den førstes Rettigheder, og det samme havde man tænkt her. Der kunde maaske være nogen Grund til at stille sig velvillig overfor de Folk, der først havde bygget ved Skovbrynet og derved givet Anledning til Anlæggelse af hele Villakvarteret derude. Den Pris, som her var tilbudt, var den samme, som var betalt for alle Grundene Øst for Marselisborg Skole.

V a l d. P e d e r s e n kunde godt tænke sig at fravige Reglerne, hvis en Mand f. Eks. skulde rejse fra Byen eller paa Grund af Pengevanskeligheder ikke kunde bygge; men her var jo ikke Tale om nogen af Delene, og derfor burde Reglerne gælde her. Taleren kunde gaa med til at overlade Grunden til de tre Naboer, men kun for en Pris af 12 Kr. pr. m². Man kunde ikke vedblive at vise Velvilje ved enhver Lejlighed, men maatte ogsaa være Forretningsmænd. Taleren vilde derfor slutte sig til Hr. Brøndums Standpunkt.

B r ø n d u m havde ikke sagt noget til, at de Folk, som var Banebrydere derude, havde faaet Grundene noget billigere; men derfor var der ingen Grund til at give dem yderligere Begunstigelser.

C h r i s t e n s e n bemærkede, at naar der hidtil ingen Grunde var solgt til 12 Kr., kunde det tyde paa, at Prisen var bleven for høj, saa den afholdt Folk fra at købe Grunde og bygge. Hvis dette var Tilfældet, kunde der maaske være Anledning til foreløbig at blive staaende ved en Pris af 9 Kr., og saa kunde den her omtalte Grund vel sælges til samme Pris. Men hvis man fast-

holdt en Pris af 12 Kr. for de øvrige Grunde, maatte denne Grund koste det samme, da den ikke kunde siges at være mindre værd end de andre. Det kunde ogsaa let medføre farlige Konsekvenser, hvis man tog en Grund tilbage, fordi en Mand ikke vilde bygge, og saa betalte ham hans 10 % tilbage.

Møller gjorde opmærksom paa, at Byen i hvert Fald tjente 1800 Kr. paa Grunden. Det var næppe rigtigt, som Hr. Brøndum mente, at en Grund, der ikke skulde bebygges, kunde være mere værd end en Grund, der skulde bygges paa. Det vilde altid blive en meget dyr Grund, idet der skulde en stærk Opfyldning til, fordi den laa saa lavt. Til Vald. Pedersen vilde Taleren sige, at der ikke var særlig Grund til at stille sig saa strengt overfor disse Folk derude, som ikke havde faaet Tilskud af nogen Slags, medens man andre Steder i Byen havde givet store Byggetilskud. Hvorvidt alle Grundene foreløbig burde nedsættes til 9 Kr. pr. m², kunde Taleren ikke svare paa i Dag.

Brøndum hævdede vedblivende, at det var en stor Hæmsko for Salg af Grunde, at der i disse dyre Tider var Byggepligt; derom vidnede ogsaa de mange Andragender om Udsættelse med at bygge. Naar derfor Byggepligten her blev fjernet, maatte Grunden være mere værd. Angaaende en eventuel Prisnedsættelse paa Grundene maatte Taleren dog gøre opmærksom paa, at Vejanlæg m. v. var blevet langt dyrere end beregnet.

Møller bemærkede hertil, at der ialt var indkommen 2 Andragender om Udsættelse med at bygge.

Flertallets Indstilling forkastedes.

Det vedtoges at tilbyde Køberne Grunden til en Pris af 12 Kr. pr. m².

5. (J. Nr. 83—1920). **Andragende fra Byfogedfuldmægtig Fr. Vest om Fritagelse for Hvervet som Arkivar ved Kommunens Arkiv.**

Arkivudvalget indstiller, at Fuldmægtig Vest fritages for Hvervet som Arkivar, og at Kriminaldommerfuldmægtig Unmack-Larsen ansættes i Stillingen fra 1. Juli 1920.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 104—1920). **Andragende fra Kommuelærer Lumby Rasmussen om Lempelser i Vilkaarene for Købet af en Villagrund.**

»Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse kan anbefale, at Købekontraktens Vilkaar fraviges saaledes, at Rentefoden for 1. Prioritet forhøjes til 5 % p. a., og 1. og 2. Prioritetens samlede Beløb maa andrage indtil 70 % af Taksationsværdien.

Derimod kan man ikke anbefale, at der bevilges gratis Stikledninger til Ejendommen.«

Indstillingen vedtoges.
